Odluka:

Gž Ovr 240/2017-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Gž Ovr 240/2017-2
Datum odluke: 24.03.2017
Vrsta odluke: Rješenje
Vrsta predmeta: Građanski - drugostupanjski
Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO

Tekst

Gž Ovr-240/2017-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, po sucu toga suda Antunu Dominku kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja G. K. iz L., V. 3b, OIB:, zastupanog po punomoćniku M. K., odvjetniku iz Z., protiv ovršenika W.-H. d.o.o. iz Z., F. L. 32, OIB:, radi ovrhe, odlučujući o žalbi ovrhovoditelja protiv rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-9052/16 od 28. listopada 2016., dana 24. ožujka 2017.,

r i j e š i o j e

Žalba ovrhovoditelja se uvažava pa se rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj 165 Ovr-9052/16 od 28. listopada 2016. godine preinačuje tako da glasi:

„Nalaže se ovršeniku W.-H. d.o.o. Z., F. L. , da ovrhovoditelju G. K. iz L., V., isplati na ime naknade troškova izravne naplate iznos od 2.500,00 kuna, u roku od 8 dana.“

Nalaže se ovršeniku W.-H. d.o.o. Z., F. L. , da ovrhovoditelju G. K. iz L., V., isplati na ime naknade troškova izjavljivanja žalbe iznos od 390,62 kune, u roku od 8 dana.“

Obrazloženje

Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj 165 Ovr-9052/16 od 28. listopada 2016. godine odbijen je kao neosnovan prijedlog ovrhovoditelja za naknadu troškova izravne naplate podnesen sudu 16.09.2016. godine.

Protiv navedene odluke žalbu izjavljuje ovrhovoditelj zbog bitne povrede postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pa predlaže da ju nadležni drugostupanjski sud uvaži tako da pobijano rješenje preinači i dosudi ovrhovoditelju zatraženi trošak i trošak podnošenja žalbe, ili da ga ukine a predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalba je osnovana.

U ovom predmetu ovrhovoditelj je zatražio donošenje odluke o naknadi troškova koje je imao podnošenjem Financijskoj agenciji (dalje: FINA) zahtjeva za izravnu naplatu novčane tražbine na novčanim sredstvima ovršenika na svim računima kod svih banaka - a pobijanom odlukom sud prvog stupnja taj zahtjev odbija pozivom na odredu čl.14.st.4. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, i 93/14 - dalje: OZ/12), izražavajući pri tome stav da postupak izravne naplate nije ovršni postupak zbog čega ovrhovoditelj nije ovlašten zahtijevati ni naknadu

troškova tog postupka.

Navedeni pravni stav suda prvog stupnja, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, nije pravilan. Naime, odredbom čl.1.st.1. OZ/12 dano je određenje ovršnog postupka - to je postupak po kojem sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava. Nadalje, pitanje prava na naknadu troškova u ovršnom postupku uređeno je odredbom čl.14. OZ/12, i prema st.4. navedenog članka ovršenik je ovrhovoditelju dužan naknaditi one troškove koji su bili potrebni za ovrhu.

Dakle, odredba čl.14. OZ/12 govori o troškovima potrebnim za ovrhu, no prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, pri ocjeni radi li se o takvim troškovima i zavisno od toga ima li ovrhovoditelj pravo na njihovu naknadu u predmetnom slučaju moraju se uzeti u obzir i odredbe OZ/12 kojima je posebno uređen postupak provedbe ovrhe određenim sredstvom - u konkretnom slučaju na novčanim sredstvima na bankovnim računima ovršenika.

Naime, u situaciji kada ovrhovoditelj raspolaže ovršnom ispravom koja je svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti stekla nakon 15. listopada 2012. godine, kao što je to slučaj i u konkretnom predmetu, ovrhovoditelj nije u mogućnosti zahtijevati prisilno ostvarenje svoje novčane tražbine na bankovnim računima ovršenika u postupku ovrhe kako ga definira odredba čl.1.st.1. OZ/12 - odnosno nije ovlašten podnijeti prijedlog za ovrhu sudu a da se prije toga nije pokušao naplatiti u postupku izravne naplate podnošenjem zahtjeva FINI, a ako bi to učinio njegov prijedlog bi ovršni sud temeljem odredbe čl.211. OZ/12 odbacio kao nedopušten. Pri ovome treba ukazati i na to da je navedeni postupak izravne naplate, koji provodi FINA, reguliran odredbama čl.209. do čl.213. OZ/12, i odredbama specijalnog zakona - Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN broj 91/10 i 112/12).

Polazeći od navedenih zakonskih odredbi proizlazi zaključak da je trošak ovrhovoditelja, koji je on imao podnošenjem zahtjeva za izravnu naplatu, trošak koji je bio potreban za ovrhu - odnosno za prisilnu naplatu njegove tražbine, neovisno od toga da li će ta tražbina biti namirena u tom postupku ili u kasnijem postupku sudske ovrhe. Zbog toga, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda taj trošak se treba smatrati troškom o kojem govori odredba čl.14.st.4. OZ/08, neovisno od toga što on nije nastao u postupku ovrhe pred sudom, pa je stoga sud prvog stupnja pogrešno primijenio naprijed navedenu odredbu OZ/12 kada je zauzeo stav da ovrhovoditelju ne pripada pravo na trošak izravne naplate tražbine putem FINE.

Isto tako, prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda, ovrhovoditelju pripada pravo na sav trošak koji je zatražio zahtjevom podnesenim sudu, jer je sav taj trošak bio potreban za naplatu njegove tražbine.

Naime, osnovano ovrhovoditelj zahtjeva naknadu troška za pribavljanje klauzule pravomoćnosti i ovršnosti ovršne isprave jer je to pretpostavka da bi se mogla tražiti uopće ovrha pa prema tome i ovrha izravnom naplatom putem FINE. Stoga za navedenu radnju, u skladu sa odredbom Tbr.32.t.2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN broj 142/12 - dalje: Odvjetnička tarifa), ovrhovoditelju pripada pravo na naknadu troška u iznosu od 250,00 kuna. Isto tako, temeljem iste odredbe i u istom iznosu od 250,00 kuna ovrhovoditelju pripada i pravo na sastav zahtjeva upućenog Poreznoj upravi za izračun poreza, prireza i doprinosa, koji obračun je ovrhovoditelj bio dužan priložiti zahtjevu za izravnu naplatu jer se radi o tražbini iz radnog odnosa koja se naplaćuje u bruto iznosu.

Isto tako, osnovano ovrhovoditelj zahtjeva i naknadu troška za podnošenje zahtjeva za izravnu naplatu u iznosu od 1.250,00 kuna. Pravo na ovu naknadu ovrhovoditelju pripada primjenom odredbe Tbr.11.t.5. u svezi sa Tbr.7.t.1. Odvjetničke tarife, kojom je propisana naknada za podnošenje zahtjeva za izvansudsku ovrhu odnosno prijedloga drugim sudionicima u provođenju ovrhe.

Konačno, ovrhovoditelju pripada i pravo na trošak sastava zahtjeva sudu za naknadu naprijed navedenog troška u iznosu od 250,00 kuna, i to temeljem odredbe Tbr.11.t.8. Odvjetničke tarife.

Sav navedeni trošak iznosi 2.000,00 kuna, na koji ovrhovoditelju, u skladu sa odredbom Tbr.42. Odvjetničke tarife, pripada i pravo na trošak PDV-a u iznosu od 500,00 kuna, pa ukupan trošak na koji on ima pravo iznosi 2.500,00 kuna.

S obzirom da je ovrhovoditelj uspio sa žalbom pripada mu i pravo na naknadu troška njenog izjavljivanja, a taj trošak mu je, u skladu sa odredbom Tbr.13.t.1. u svezi Tbr.10.t.5. i Tbr.7.t.1. Odvjetničke tarife, dosuđen u iznosu od 390,62 kune (sa uključenim PDV-om), tj. u iznosu u kojem je zatražen iako mu je primjenom odredbi Odvjetničke tarife pripadalo pravo i na trošak u većem iznosu.

Slijedom svega naprijed navedenog valjalo je, temeljem odredbe čl.380.t.3. Zakona o parničnom postupku (NN broj 148/11 - pročišćeni tekst i 25/13 - dalje ZPP), uvažiti žalbu kao osnovanu i preinačiti pobijano rješenje kao u izreci.

Bjelovar, 24. ožujka 2017.

SUDAC

Antun Dominko, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik
Božidar Štefanac